

болны исцѣрилъ и мертвы воскресилъ, а евреите не са разгнѣвали толко, но сега като воскресилъ тогози богатина, зачѣдилиса сички и много отишле да го видѣтъ и да са набчатъ нѣщо за онзи сватъ, за тѣй книжовните евреи толко ослѣпели отъ зависть, щото мислели чи не е никакавъ грѣхъ да убѣатъ христа. Подиръ тѣй христосъ проводилъ апостолыте въ едно село, та мѣ довели единъ младъ катъръ, когото никои не былъ касдалъ, и като си тѣрили апостолите дрехите на него, христосъ го касдалъ и влѣзалъ съ него во Иерусалимъ. Тога народа, колкото вѣха дошле за празника, като чѣли чи иди христосъ подигналиса сичките, зели въ рацѣ финиковы пръчки, и като го посрешнали, постилали по пѣте пръчки дрехите си и выкали „осанна (спаси ни господи) благословенъ си дето идишь въ името господне. И влѣзалъ въ Иерусалимъ съ катѣра, както вѣши пророкъвааъ Захарій „небойса Иерусалиме, ето твоа царь идъ кроткъ на катѣръ, а не като дрѣгите цари, съ гордость, съ конѣ, войска и юнацы. Това пророчество го разумѣли апостолите подиръ воскресеніето и вознесеніето христово като са просвѣтили отъ свѣтаго дѣха. А дето посрешнали христа съ зилены пръчки, то знаменовало, христоватъ повѣдѣ, дето щѣши да повѣди съ вожественнатъ си силъ смѣртъ и дѣвола. Този обычай го имало въ Римъ: зашто когато са врашалъ нѣкой царь отъ повѣдѣ, римланете го посрешкали съ зилены пръчки, исплитали вѣнцы отъ формы и дафинъ, и ги полагали на цареватъ главъ и на войската; зашто това дърво отъ зима не са повѣдава, за тѣй го носали въ знакъ повѣды, както и сега гледаме много мѣченицы исписани съ пръчкѣ въ рацѣ, съ коато показватъ чи са повѣдили дѣвола. Така и днесъ са посрешнали христа, еврейските дѣца, и выкали спаси ны господи, а бащите имъ са прогнѣвили. Гледайте свѣтовната слава колко скоро са измѣнава, въ неделя го хвалили и славили, а въ петкъ го хѣлили и распѣли на кръсъ неблагодарните евреи.

ПОУЧЕНІЕ.

Христіане, ето зимата са преминѣва, и радостната пролѣтъ иди, съ своите цвѣтове и зилены красоты, ето гледаме землатъ подновена, птицитѣ пѣатъ и челоуѣцыте са веселѣтъ: но а помислете кое е причината на земленното подновленіе? Причината е лютата зима дебелите снѣгове, силнете дждове и свирѣпыте вѣтрове: зашто, ако не вѣши са напоила землата отъ тѣхъ, не щѣше да са поднови и украси. Така са подновава и нашата дѣша отъ мысленнатъ своя зимъ, сирѣчь: отъ поста, отъ мѣжъ, трѣдъ и скорбь: зашто челоуѣческата дѣша, доде не прѣтърпи скорбь, трѣдъ, и теснотъ, не може да са поднови и